

عنوان مقاله:

اثرات دیازینون و بوتاکلر بر برخی از شاخص های خونی، بیوشیمیایی و ایمنی و بافت آبشش بچه ماهیان سیاه کولی Vimba vimba persa

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه با محوریت کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حسین پاشایی چلکاسری - کارشناسی ارشد تکثیر و پرورش آبزیان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، ایران

سلطنت نجار لشگری - دکتری تخصصی شیلات، مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی کشور- تنکابن، ایران

مهدی محمدعلیخانی - دانشجوی دکتری تخصصی تکثیر و پرورش آبزیان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق اثرات دیازینون و بوتاکلر بر برخی از شاخصهای خونی، بیوشیمیایی و ایمنی و بافت آبشش 180 قطعه بچه ماهی سیاهکولی با میانگین وزن 1 تا 2 گرم در 6 گروه (5 گروه آزمایشی و یک گروه شاهد با 3 تکرار) بررسی شد. آزمایشها بر اساس روش استاندارد OECD و به صورت ساکن انجام پذیرفت و هر روز پارامترهای مؤثر فیزیکی و شیمیایی آب از جمله (pH 8/2 - 7) سختی کل (240 میلی گرم بر لیتر)، اکسیژن محلول (بیش از 7 میلی گرم بر لیتر) و درجه حرارت (25 ± 1 درجه سانتیگراد) اندازهگیری و ثبت گردید. در ابتدا غلظت کشنده دیازینون و بوتاکلر در 24، 48، 72 و 96 ساعت تعیین گردید و پس از آن بچه ماهیان به مدت 7 روز در معرض غلظتهای 25، 50 و 75 درصد غلظت کشنده قرار گرفتند. در پایان روز هفتم خونگیری انجام شد و برخی از شاخصهای خونی، بیوشیمیایی و ایمنی مورد سنجش قرار گرفتند. همچنین جهت بررسی ضایعات میکروسکوپی و هیستوپاتولوژیک از بافت آبشش بچه ماهیان نمونه برداری شد. نتایج نشان داد که در تیمارهای 25، 50 و 75 درصد غلظت کشنده، مقادیر هموگلوبین، هماتوکریت، گلبول سفید، گلبول قرمز، لنفوسیت، مونوسیت، ائوزینوفیل MCHC کمتر و مقدار نوتروفیل بیشتر از گروه شاهد بود و بین تیمارها با گروه شاهد از نظر مقادیر کورتیزول و کل ایمونوگلوبولین اختلاف معنیدار وجود داشت $p < 0.05$ اما از نظر مقدار گلوکز اختلاف معنیداری بین آنها مشاهده نشد 0.05

کلمات کلیدی:

دیازینون، بوتاکلر، سیاهکولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/468479>

